اخبار

خرید حبوبات نیم‌کیلویی شد!

حذف ارز ترجیحی حبوبات را گران‌تر کرد

هیأت مدیره انجمن حبوبات ایران با اشاره به تأثیر مستقیم حذف ارز ترجیحی بر قیمت حبوبات اعلام کرد که افزایش قیمت‌ها به کاهش تقاضا در بازار منجر شده و در صورت تداوم نوسانات ارزی، فشار قیمتی بر مصرف‌کنندگان در ماه‌های آینده نیز ادامه خواهد داشت.

به گارش اقتصاد ۲۴، بررسی‌های میدانی از سطح بازار خرده‌فروشی نشان می‌دهد قیمت حبوبات، به‌عنوان یکی از اقلام ثابت و پرمصرف سبد غذایی خانوار، در ماه‌های اخیر با افزایش قابل‌توجهی مواجه شده است؛ افزایشی که اگرچه به اندازه جهش قیمت گوشت و لبنیات نیست، اما به دلیل مصرف روزمره، فشار محسوسی بر هزینه خانوارها وارد کرده است.

قیمت‌ها در ویترین مغازه‌ها چه می‌گویند؟

در حال حاضر هر کیلو لوبیا چیتی در خرده‌فروشی‌های سطح شهر بین حدود ۶۳۰ تا ۶۵۰ هزار تومان به فروش می‌رسد؛ رقمی که نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش چشمگیری را نشان می‌دهد. لوبیا قرمز نیز بسته به کیفیت و محل عرضه، در بازه ۲۳۰ تا ۳۳۰ هزار تومان قیمت‌گذاری شده است.

قیمت عدس که یکی از پرمصرف‌ترین حبوبات در میان خانوارهاست، به حدود ۳۶۰ هزار تومان در بازار وجود دارد.

وفور کالا، اما سنگینی قیمت

فعالان صنفی و فروشندگان حبوبات تأکید می‌کنند که از نظر تأمین، کمبود خاصی در بازار وجود ندارد و اغلب اقلام به‌وفور در انبارها و شبکه توزیع یافت می‌شود. با این حال، افزایش هزینه‌های تولید، حمل‌ونقل، دستمزد و همچنین نوسانات نرخ ارز به‌ویژه برای حبوبات وارداتی مانند عدس و نخود خارجی باعث شده قیمت نهایی برای مصرف‌کننده بالا برود. به گفته برخی فروشندگان، کاهش قدرت خرید مردم باعث شده میزان خرید حبوبات به‌صورت کیلویی کمتر و گرایش به خریدهای نیم‌کیلویی یا حتی گرمی بیشتر شود.

تأثیر گرانی بر الگوی مصرف

گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد بخشی از خانوارها، به‌ویژه در دهک‌های متوسط و پایین، ناچار شده‌اند مصرف برخی حبوبات گران‌تر مانند لوبیا چیتی را کاهش دهند و به اقلام ارزان‌تر یا جایگزین روی بیاورند. این موضوع در حالی رخ می‌دهد که حبوبات همواره به‌عنوان منبع پروتئین گیاهی و جایگزین اقتصادی گوشت شناخته می‌شدند و افزایش قیمت آنها، این مزیت را تا حدی کمرنگ کرده است.

چشم‌انداز بازار حبوبات

کارشناسان بازار معتقدند در کوتاه‌مدت، در صورت تداوم شرایط فعلی، احتمال کاهش معنادار قیمت‌ها پایین است؛ مگر آنکه سیاست‌های کنترلی مؤثرتری در حوزه واردات، توزیع و نظارت بر قیمت‌گذاری اعمال شود. در غیر این صورت، حبوبات نیز مانند بسیاری از کالاهای اساسی دیگر، به‌آرامی، اما پیوسته از سفره برخی خانوارها فاصله خواهد گرفت. داوود لپه‌چی، رئیس هیأت‌مدیره انجمن حبوبات ایران، در گفت‌وگو با اقتصاد ۲۴ درباره وضعیت قیمت حبوبات در بازار اظهار کرد:در حال حاضر کمبود جدی در تأمین حبوبات وجود ندارد و بازار از نظر عرضه در شرایط باثباتی قرار دارد، اما افزایش هزینه‌های جانبی باعث رشد قیمت‌ها شده است.

تغییر سیاست‌های ارزی، روند افزایشی داشت

رئیس هیأت‌مدیره انجمن حبوبات ایران، درباره آخرین وضعیت بازار حبوبات گفت: در حال حاضر بازار از نظر تأمین در شرایط مناسبی قرار دارد و کمبود خاصی وجود ندارد، اما قیمت‌ها به دلیل افزایش هزینه‌ها و تغییر سیاست‌های ارزی، روند افزایشی داشته است.

وی با اشاره به اثر حذف ارز ترجیحی افزود: با حذف ارز ترجیحی، قیمت تمام‌شده حبوبات وارداتی به‌طور محسوسی افزایش یافت و این موضوع مستقیماً بر قیمت مصرف‌کننده تأثیر گذاشت. طبیعی است که در چنین شرایطی، بخشی از تقاضا به‌ویژه در دهک‌های متوسط و پایین کاهش پیدا کند.

نشانه‌های افت تقاضا در بازار دیده می‌شود

لپه‌چی با بیان اینکه نشانه‌های افت تقاضا در بازار دیده می‌شود، تصریح کرد: گرانی حبوبات باعث شده مصرف‌کنندگان در خرید محتاطتر شوند و الگوی خرید به سمت مقادیر کمتر حرکت کند. اگر سیاست‌های حمایتی و ثبات ارزی تقویت نشود، احتمال تداوم فشار قیمتی و کاهش بیشتر تقاضا در ماه‌های آینده وجود دارد. وی با اشاره به آخرین قیمت‌ها افزود: قیمت لوبیا چیتی در خرده‌فروشی‌ها به‌طور میانگین به بالای ۳۰۰ هزار تومان در هر کیلو رسیده و عدس و نخود نیز نسبت به سال گذشته افزایش ۳۰ تا ۴۰ درصدی را تجربه کرده‌اند. رئیس هیأت‌مدیره انجمن حبوبات ایران تأکید کرد: بخش قابل‌توجهی از این افزایش قیمت ناشی از رشد هزینه حمل‌ونقل، دستمزد و نوسانات نرخ ارز در حبوبات وارداتی است و این عوامل خارج از اختیار تولیدکننده و توزیع‌کننده هستند. لپه‌چی خاطرنشان کرد: در صورت ثبات نرخ ارز و همراهی سیاست‌های تنظیم بازار، امکان کنترل و حتی تعدیل قیمت‌ها در ماه‌های آینده وجود دارد.

غولی که از چراغ بیرون آمد و به فرمان دولت نیست

بحران تراستی‌ها

شرایط به گونه‌ای رقم خورده است که اگر دولت بخواهد اقدام یا مداخله‌ای انجام دهد، این شبکه‌ها تهدید می‌کنند که نه تنها ارز (دلار) را به کشور بازنمی‌گردانند، بلکه با افزایش قیمت آن، موجبات نارضایتی‌های شدید مردمی و التهابات اجتماعی را علیه دولت فراهم می‌آورند

ادامه از صفحه یک

آنچه در ادامه می‌خوانید، مشروح گفت‌وگو به خبرگزاری مهر با این اقتصاددان است.

تراستی‌ها؛ نهادهای نوظهوری که خارج از کنترل دولت عمل می‌کنند

فرشاد پرویزیان در پاسخ به این پرسش، با طرح یک سوال بنیادین بحث را آغاز کرد و گفت: پرسش نخست این است که آیا اساساً تراستی‌ها ماهیتی واقعی، قانونی، حقوقیِ شفاف و تحت نظارت دولت دارند؟ این پدیده‌ای نوظهور است که در فضای کنونی خلق شده است. طبیعتاً نهادی که آن را ایجاد کرده، باید راهکارهای کنترل آن را نیز بداند و اگر نمی‌داند، با یک خلأ جدی مواجهیم.

خلق «رستمی» که دولت از رویارویی با آن هراس دارد

این اقتصاددان با اشاره به تمثیلی که پیش‌تر درباره سیستم بانکی به کار برده بود، آن را به وضعیت فعلی تراستی‌ها تعمیم داد و افزود: دولت پدیده‌ای را خلق کرده و نام آن را «رستم» گذاشته است؛ اما اکنون این رستم به قدری بزرگ و قدرتمند شده که خود دولت نیز از صدا زدن و رویارویی با آن هراس دارد.

وی در ادامه به قدرت‌گیری این شبکه‌های واسطه‌گری اشاره کرد و اظهار داشت: شرایط به گونه‌ای رقم خورده است که اگر دولت بخواهد اقدام یا مداخله‌ای انجام دهد، این شبکه‌ها تهدید می‌کنند که نه تنها ارز (دلار) را به کشور بازنمی‌گردانند، بلکه با افزایش قیمت آن، موجبات نارضایتی‌های شدید مردمی و التهابات اجتماعی را علیه دولت فراهم می‌آورند.

مسئله تراستی‌ها راهکار اقتصادی ندارد

استاد دانشگاه با تاکید بر اینکه این معضل ماهیت اقتصادی ندارد، تصریح کرد: این مسئله فاقد راهکار اقتصادی است. ما اکنون با شرایطی روبه‌رو هستیم که یک نهاد غیرقانونی، نامتعارف و عجیب شکل گرفته است. از منظر اقتصاد نهادگرا، وقتی شما امکان تسلط و نظارت بر نهادی را ندارید، از همان ابتدا نباید اجازه شکل‌گیری آن را بدهید.

پرویزیان در ادامه تشریح کرد: دولت از ابتدا نباید بستر تشکیل نهاد، جایگاه، قدرت یا مقامی را فراهم کند که از حاکمیت و دولت تمکین نمی‌کند. عدم تمکین بدین معناست که این شبکه‌ها از نظر قانونی، حقوقی، صدور دستورات، عزل و نصب‌ها، انحلال و تصفیه، تحت فرمان دولت نیستند. بنابراین، ماهیت این موضوع از دایره اقتصاد خارج شده و ابعاد دیگری به خود می‌گیرد.

خارج از کنترل حاکمیت؛ پیامد روابط غیررسمی و فقدان شفافیت

وی برای تبیین بهتر این موضوع به یک مثال حقوقی اشاره کرد و گفت: به عنوان نمونه، ملکی را تصور کنید که متعلق به شخصی است و سند قانونی دارد؛ دولت نمی‌تواند به طور خودسرانه ادعای مالکیت کرده و آن را مصادره نماید. برخورد با چنین پدیده‌هایی نیازمند سازوکارهایی فراتر از اختیارات معمول است؛ به طور مثال، قوه قضاییه باید ورود کرده و با اثبات اشکال در سند، آن را ابطال کند تا پس از آن بتوان درباره آن ملک تصمیم‌گیری کرد.

این اقتصاددان خاطرنشان کرد: موضوع تراستی‌ها در واقع خارج از حیطه کنترل و مدیریت دولت قرار دارد. سیستمی ایجاد شده که هیچ تسلطی بر آن وجود ندارد و صرفاً مبتنی بر روابط غیررسمی، تعارفات و واسطه‌گریِ عده‌ای برای فروش منابع و بازگرداندن عواید آن شکل گرفته است. پرواضح است که در چنین ساختار بی‌ضابطه‌ای، هر فردی را هم که در این جایگاه قرار دهید، به دلیل فقدان شفافیت، مشخص نیست در نهایت چه اتفاقات و پیامدهایی رقم خواهد خورد.

نفوذ در بدنه و فقدان ابزارهای قانونی؛ چالشی فراتر از اقتصاد

در ادامه این گفت‌وگو، فرشاد پرویزیان به پیچیدگی‌های ساختاری برخورد با پدیده تراستی‌ها پرداخت و اظهار داشت: تمام این تحلیل‌ها با این پیش‌فرض خوش‌بینانه مطرح می‌شود که بدنه و ساختار اجرایی دولت کاملاً سالم باشد و صرفاً زورشان به این شبکه‌ها نرسد. اما اگر در میان همین بدنه اجرایی – فارغ از مقامات عالی‌رتبه مانند رئیس‌جمهور و وزرا – نیز وابستگی‌ها یا ارتباطاتی وجود داشته باشد، اساساً اجازه نخواهند داد که قدرت و اراده دولت به نتیجه برسد و هر اتفاقی هم که قرار باشد رخ دهد، این شبکه‌ها از قبل از آن مطلع خواهند بود.

این اقتصاددان درباره ریشه شکل‌گیری این شبکه‌ها گفت: بالاخره تراستی‌ها از کجا آمده‌اند؟ این‌ها به نوعی ریشه در بدنه و ساختارهای دولتی دارند. شرکت‌ها یا نهادهایی هستند که قرار بوده بر اساس روابط غیررسمی و تعارفات، ارزها را به کشور بازگردانند؛ اما اکنون از انجام این کار سر باز می‌زنند. ما در اینجا با یک سازوکار اداری و قانونیِ مدون روبه‌رو نیستیم. بنابراین، از آنجایی که صورت‌مسئله اصلاً اقتصادی نیست، طبیعتاً پاسخ و راهکار اقتصادی نیز برای آن وجود ندارد.

الزام به تمکین؛ نیازمند ورود فراتر از دولت و اراده حاکمیتی

استاد دانشگاه در تبیین نقش نهادهای علمی در مواجهه با این پدیده تصریح کرد: ما به عنوان دانشگاهی صرفاً می‌توانیم تاکید کنیم که این فرآیند باید از مسیر دیگری طی می‌شد. این شبکه‌ها باید ملزم به تمکین از قانون و ایفای تعهداتشان شوند؛ اما این الزام لزوماً در حیطه اختیارات و قدرت دولت نیست. این مجموعه نظام و حاکمیت است که باید آن‌ها را ملزم به پاسخگویی کند.

وی افزود: اینکه آیا حاکمیت توانایی این کار را دارد یا خیر، بحث دیگری است. ممکن است این برخورد نیازمند ورود طیف وسیعی از نهادها باشد؛ از یک دادگاه ساده گرفته تا عالی‌ترین دستگاه‌های نظارتی و امنیتی، تا بتوانند این شبکه‌ها را وادار به بازگرداندن منابع کشور کنند.

پرویزیان با اشاره به تناقضات موجود در اعمال قدرت قانونی در کشور، به یک نمونه تاریخی اشاره کرد و گفت: در این کشور گاهی با اتفاقات عجیبی مواجه می‌شویم؛ در مقطعی یک دادگاه ساده حکم صادر می‌کند و شبکه‌ای مانند تلگرام را مسدود می‌کند. امروز مشخص نیست آن قاضی کجاست، اما حکم او همچنان پابرجاست! اما در نقطه مقابل، گاهی شاهدیم که قدرت دستگاه‌های امنیتی برای حل‌وفصل مسائل کلان و حیاتی کشور (مانند بازگشت ارز) به نتیجه مطلوب نمی‌رسد.

معمای تراستی‌ها؛ یک مسئله چندلایه امنیتی، سیاسی و حقوقی

این کارشناس اقتصادی با تاکید مجدد بر خروج موضوع از دایره اقتصاد، خاطرنشان کرد: از آنجا که من از پشت‌پرده فعالیت تراستی‌ها و درون این تشکیلات اطلاعی ندارم، اساساً نمی‌توانم با قطعیت در این باره اظهارنظر کنم. تنها نکته‌ای که بر آن پافشاری می‌کنم این است که از زاویه اقتصاد به این پدیده نگاه نکنید. این یک موضوع چندلایه حقوقی، امنیتی، سیاسی و اجتماعی برای نظام است و مجموعه حکمرانی باید تکلیف خود را با این تراستی‌ها روشن کند.

وی تصریح کرد: به اعتقاد من، دولت به تنهایی توان و قدرت مقابله با این پدیده را ندارد؛ چرا که اگر این توان را داشت، تا کنون اقدام کرده بود.

سناریوهای پنهان: آیا اساساً ارزی در دست تراستی‌ها وجود دارد؟

پرویزیان با طرح پرسش‌هایی بنیادین، سناریوهای احتمالی دیگری را نیز مطرح کرد و گفت: اگر بخواهیم از زاویه‌ای بالاتر به داستان نگاه کنیم، باید بپرسیم آیا اساساً دلاری در دست این تراستی‌ها وجود دارد که ما به دلیل عدم بازگشت آن، گریبان آن‌ها را بگیریم؟ آیا ممکن است تمام این مباحث، یک بازی یا سناریوی سرگرم‌کننده باشد که ادعا کنیم ارز موجود است اما تراستی‌ها آن را نمی‌آورند، و برای مدتی افکار عمومی با این مسئله مشغول شود؟

وی با اشاره به اصطلاح «خالی‌فروشی» در بازار، تشریح کرد: وقتی از خالی‌فروشی صحبت می‌شود، یک بخش آن می‌تواند همین موضوع باشد. شاید اساساً ارزی وجود نداشته باشد! زیرا اگر دلاری در کار بود و این افراد از بازگرداندن آن امتناع می‌کردند در حالی که اقتصاد کشور در حال آسیب دیدن است، قطعاً حاکمیت به شدت با آن‌ها برخورد می‌کرد. مسئله این است که باید دلاری وجود داشته باشد تا بتوان آن را بازگرداند.

این اقتصاددان خاطرنشان کرد: پرسش‌های اساسی این است که آیا واقعاً منابعی فروخته شده است؟ آیا واقعاً ارزی وجود دارد؟ آیا به معنای واقعی کلمه در حال خالی‌فروشی هستند؟ یا اینکه قصد دارند با تاخیر در بازگرداندن ارز، سود بیشتری کسب کنند؟ از آنجا که من پاسخ این پرسش‌ها را نمی‌دانم و با اطلاعاتی به شدت پیچیده و چندلایه مواجهیم که ماهیت اقتصادی ندارند، قاعدتاً نمی‌توانم از منظر یک اقتصاددان تحلیل قطعی در این باره ارائه دهم.

ابزارهای نامتعارف و تخریب سازوکارهای اقتصادی

پرویزیان در ادامه گفت‌وگو به تبعات استفاده از روش‌های غیرشفاف در اقتصاد پرداخت و اظهار داشت: شالوده بحث این است که وقتی چنین شیوه‌هایی در علم اقتصاد مرسوم نیست و شما به سراغ راهکارهای نامتعارف و عجیب می‌روید، دیگر چه می‌توان گفت؟ این رویه درست مانند آن است که بخواهید پیچی را که نیازمند پیچ‌گوشتی است، با ضربات آچار فرانسه باز کنید؛ طبیعتاً در اثر این فشار نامتناسب، پیچ می‌شکند، در کار گیر می‌کند و شما در نهایت مستأصل می‌مانید که چگونه آن را خارج کنید. سازوکار اقتصاد نیز باید از پایه اصولی و کارآمد باشد.

وی در پاسخ به توجیهاتی که شرایط تحریمی را عامل استفاده از تراستی‌ها می‌دانند، گفت: ممکن است این توجیه مطرح شود که ما در تنگنا قرار داریم، شرایط اقتصادی کشور عادی نیست و امکان مبادله آزادانه با جهان را نداریم تا دولت بتواند وظایف خود را از مجاری قانونی پیش ببرد؛ بنابراین ناگزیر به استفاده از این واسطه‌ها بوده‌ایم. پاسخ من به این توجیه آن است که نباید خود را در چنان شرایطی قرار می‌دادیم که مجبور به چنین انتخابی شویم. به وضوح تاکید می‌کنم که با این اوصاف، این مسئله دیگر ماهیتی اقتصادی ندارد.

این اقتصاددان افزود: من تخصص غیراقتصادی ندارم؛ شاید از منظر کلان لازم بوده است که کشور بر سر اصول یا مواضعی ایستادگی کند و طبیعتاً این وضعیت نامتعارف، بخشی از هزینه‌های همان ایستادگی است.

واگذاری تمام ابزارهای دفاعی؛ تمثیلی از یک استیصال

استاد اقتصاد دانشگاه برای تبیین شرایط تسلط تراستی‌ها بر منابع کشور و استیصال دولت در برابر آن‌ها، به تمثیلی تامل‌برانگیز اشاره کرد و گفت: انسان تا زمانی که در استیصال مطلق قرار نگیرد، تمام دارایی و ابزارهای صیانت از خویش را به دیگری نمی‌سپارد تا سپس برای بازپس‌گیری حداقل پوشش و آبروی خود، به التماس بیفتد. به بیان صریح‌تر، هیچ فرد عاقلی یگانه سلاح دفاعی خود را دو دستی تقدیم طرف مقابل نمی‌کند تا تازه پس از آن، از موضع ضعف پای میز مذاکره و گفت‌وگو بنشیند.

وی در ادامه تصریح کرد: من به عنوان یک اقتصاددان تنها می‌توانم بگویم که شاید در طول پنج دهه گذشته باید مسیر متفاوتی را در پیش می‌گرفتیم تا امروز به چنین نقطه‌ای نرسیم؛ اما تحلیل این روند تاریخی در حیطه تخصص من نیست و نمی‌توانم درباره آن اظهارنظر کنم. تنها نکته‌ای که با قاطعیت می‌گویم این است که این رویه، یک رویه مناسب اقتصادی نیست؛ در نتیجه، راهکار اقتصادی نیز برای آن متصور نیست و باید به دنبال چاره‌جویی‌های غیراقتصادی برای آن بود.

مقصرتراشی یا واقعیت؟ بررسی سناریوها از دریچه «نظریه بازی‌ها»

پرویزیان با تاکید بر لزوم ورود نهادهای غیر اقتصادی به این پرونده، خاطرنشان کرد: این موضوع بسیار مهم و در عین حال به شدت پیچیده است؛ از این رو، معتقدم که کارشناسان حقوقی، سیاسی و امنیتی باید به میدان بیایند و پاسخگوی ابعاد آن باشند. باید صادقانه اعتراف کنیم که ما واقعاً نمی‌دانیم در پشت پرده چه می‌گذرد. آیا تراستی‌ها خائن هستند؟ آیا آن‌ها عامدانه از بازگرداندن ارز امتناع کرده‌اند؟ آیا واقعاً دلاری در اختیار دارند که نیاورده‌اند؟

این کارشناس اقتصادی با طرح یک فرضیه جسورانه افزود: چه بسا سناریو به این شکل طراحی شده باشد که مصلحت بر آن قرار گرفته تا کاسه‌کوزه‌ها بر سر این واسطه‌ها شکسته شود، تا از طرح موضوعات بزرگ‌تر و پیچیده‌تر جلوگیری به عمل آید. شاید اساساً ارزی وجود نداشته باشد که بخواهند آن را به کشور بازگردانند. باید پرسید در مدیریت افکار عمومی، کدام رویکرد کم‌هزینه‌تر است؟ اینکه بگوییم منابع ارزی دست تراستی‌هاست و آن‌ها نمی‌آورند، یا اینکه اعتراف کنیم کفگیر به ته دیگ خورده و هیچ منبعی باقی نمانده است؟

پرویزیان در پایان بخش اول از این گفتگو تاکید کرد: این صحنه را باید از دریچه «نظریه بازی‌ها» تحلیل کرد؛ جایی که هر گزینه‌ای می‌تواند محتمل باشد. و از آنجایی که ما به اطلاعات پنهان این بازی دسترسی نداریم، ارائه نظر قطعی در این خصوص امکان‌پذیر نیست.

آگهی موضوع ماده ۱۰ آیین نامه اجرایی قانون الحاق موادی به قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن

مطابق آراءصادره ازهیات حل اختلاف قانون ساماندهی وحمایت ا تولیدوعرضه مسکن مستقردرواحد ثبتی شهرستان دره شهرتصرفات مالکانه وبلامعارض متقاضیان مشروحه ذیل محرز لذ مشخصات مالکین واملاک موردتقاضابه شرح ذیل به منظور اطلاع عموم دریک نوبت منتشر می گردد،تاچنانچه اشخاصی نسبت به اصل ملک اعتراض داشته از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت۲۰ روز اعتراض خودرابه صورت مکتوب به این اداره تسلیم وظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خودرابه مراجع قضایی صلاحیت دار تقدیم وگواهی مربوطه رابه این اداره ارائه نمایند درغیراینصورت این اداره نسبت به صدو سندمالکیت به نام متقاضی اقدام خواهدنمود.

–1آقای/ایمان عزیزنژاد،فرزنداحمد ششدانگ یک قطعه زمین محصور واقع دردره شهر –محله بسیجیان– انتهای خیابان شهید خانلری به مساحت ۱۲۰ مترمربع تحت پلاک ۱۴۹۹ فرعی ۲۶ اصلی مستندبه رای شماره۴۵۹۷ مورخ ۲۳ / ۱۰ / ۱۴۰۴ مالکیت آن محرز گردید.

تاریخ انتشار : ۰۵ / ۱۲ / ۱۴۰۴

محمود بهرامی –رئیس ثبت اسنادو املاک شهرستان دره شهر

کد ا-ی-۲۰

صلح قطعی شماره : ۱۵/۹۹/۴۷۹۴۹۴/ق

تاریخ صلح نامه : ۱۳۹۹/۰۹/۲۰
فروشنده : آقای سید محمد زارع به شماره شناسنامه ۳۱۸ صادره از کرج
خریدار ۱ : آقای مرتضی یوسفی به شماره شناسنامه ۱۸ صادره از سوادکوه و آقای حسن قره داغی به شماره شناسنامه ۲۱۹۲ صادره از میانه
خریدار ۲ : آقای محمد امیری سیاوشانی به شماره شناسنامه ۵ صادره از آشتیان
خریدار ۳ : خانم زهره ذاکری به شماره شناسنامه ۲۷۶۸ صادره از شهرری
مورد معامله : یک قطعه زمین به مساحت ۱۰۲۷ متر مربع
آدرس دقیق ملک :شهر قدس،
حدود اربعه
شمالا :۹/۲۶+۱۰/۷۷+۱۵/۷۸+۰/۶۱ به گذر
شرقا : ۲۳/۸۵ به ملک مجاور
جنوباً : ۳۲/۲۶ به ملک مجاور
غرباً : ۴۰/۶۳ به ملک مجاور
چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند . لازم است ظرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن اعلام کتبی ، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند .

صلح قطعی شماره : ۲۳

تاریخ صلح نامه : ۱۳۹۰/۱۰/۱۲
فروشنده : آقای غلامعلی احمدیان به شماره شناسنامه ۹ صادره از شهریار
خریدار ۱ : خانم سیده نصرت هاشمی نژاد به شماره شناسنامه ۲۳ صادره از کرج
خریدار ۲ : آقای فرهاد احمدیان به شماره شناسنامه ۱۸ صادره از کرج
خریدار ۳ : آقای عباس سلطانلو به شماره شناسنامه ۰۰۷۲۱۰۹۸۰۷ صادره از تهران و خانم سمیه محمدی به شماره شناسنامه ۴۲۱۹۸۹۱۱۰۲ صادره از درود
مورد معامله : یک قطعه زمین به مساحت ۲۱۰/۵۵ متر مربع
آدرس دقیق ملک :شهر قدس، خیابان چمن ضلع جنوبی مجتمع شاهد ، قطعه ۲۳
حدود اربعه
شمالا : به همسایه مجاور ۱۰/۵۷ متر
شرقا : به قطعه ۲۴ – ۱۹/۳۴ متر
جنوباً : به گذر ۱۰ متری ۱۰ متر
غرباً : به قطعه ۲۲ ۲۲/۷۷ متر
چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند . لازم است ظرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن اعلام کتبی ، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند .

صلح قطعی شماره :

تاریخ صلح نامه :
فروشنده : آقای محمد حسن افشار به شماره شناسنامه ۱۱۳۷ صادره از تهران
خریدار ۱ : آقای رضا علی اکبر به شماره شناسنامه ۱۳۴۱ صادره از شهریار
خریدار ۲ : آقای احمد گودرزی به شماره شناسنامه ۳۸ صادره از بروجرد
خریدار ۳ : آقای سلطانمراد یاری به شماره شناسنامه ۲۲ صادره از سرپل ذهاب
خریدار ۴ :آقای داود سیفی به شماره شناسنامه ۳۸۳۷ صادره از تهران
خریدار ۵ : آقای بهمن بخشی به شماره شناسنامه ۱۴۸۱ صادره از هرسین
خریدار ۶ : آقای میرزا وحدت پوینده به شماره شناسنامه ۱۰۴۳ صادره از تهران
خریدار ۷ : آقای ادریس سبحانی به شماره شناسنامه ۳۷۲۰۵۲۴۷۲ صادره از سنندج (۴ دانگ) و آقای پریسا ناصری به شماره شناسنامه ۳۷۳۳۰۰۶۶۴۱ صادره از سنندج (۲ دانگ) .
خریدار ۸ : آقای مهدی مصری نژاد به شماره شناسنامه ۱۰۰۵۳ صادره از تهران
مورد معامله : یک قطعه زمین به مساحت ۱۱۹ متر مربع
آدرس دقیق ملک :شهر قدس، میدان قدس ، خیابان چمن ، کوچه چپقلو ، از زمین های افشار ، قطعه ۲۵
حدود اربعه
شمالا : به کوچه هشت متری به عرض ۷ متر
شرقا : به طول ۸ متر به قطعه شماره ۲۶
جنوباً : به عرض ۷ متر به قطعه شماره ۳۷
غرباً : به طول ۱۷ متر به زمین ۲۴
چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند . لازم است ظرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن اعلام کتبی ، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند.

صلح قطعی شماره : ۱۱۰

تاریخ صلح نامه : ۱۳۸۹/۰۲/۳۰
فروشنده : آقای فیروز علی درویش به شماره شناسنامه ۱۱۰۱ صادره از کرج
خریدار ۱ : آقای مرتضی آرمان به شماره شناسنامه ۱۰۳۲ صادره از تهران
خریدار ۲ : آقای مهرعلی چناقچی به شماره شناسنامه ۷۶ صادره از کرج
خریدار ۳ : آقای مصطفی دشتی به شماره شناسنامه ۹۹ صادره از هشترود
خریدار ۴ :آقای محمد آدینه وند به شماره شناسنامه ۲۲ صادره از تاکستان
خریدار ۵ : آقای غلامرضا عباسیان ملک به شماره شناسنامه ۳۸ صادره از کاشمر
خریدار ۶ : آقای شمسی مهری به شماره شناسنامه ۴۰۱۰۲۳۹۳۲۸ صادره از اسدآباد
مورد معامله : یک قطعه زمین به مساحت ۹۷/۶۰ متر مربع
آدرس دقیق ملک :شهر قدس، سرخ حصار خ آناهیتا ، خیابان توسعه ، بن بست ۶ متری
حدود اربعه
شمالا : محدود است به الباقی زمین به عرض ۱۳ متر و به کوچه احداثی ۳ متر
شرقا : محدود است به الباقی زمین به عرض ۶/۱۰ سانتیمتر
جنوباً : محدود است به زمین های علی درویشی به طول ۱۶ متر
غرباً : محدود است به زمین های پرویز درویشی به عرض ۶/۱۰ سانتیمتر
چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند . لازم است ظرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن اعلام کتبی ، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند .